บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างแบบวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา เพื่อหาค่าความเชื่อถือได้ (Reliability) และความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา เป็นนักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญ (กรุงเทพฯ) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 40 คน

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา เป็นนักเรียนหญิงและชายที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย สังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2524 ในเขตกรุงเทพมหานคร

โดยผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนต่าง ๆ 158 โรงเรียน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบธรรมดา (Simple Random Sampling) จำนวน 10 โรงเรียน เป็นโรงเรียนหญิง 5 โรงเรียน และโรงเรียนชาย 5 โรงเรียน โรงเรียนละ 50 คน โรงเรียนต่าง ๆ ที่ถูกคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างมีดังนี้

โรงเรียนหญิงประกอบด้วย

1. โรงเรียนสตรีวิทยา
2. โรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย
3. โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย
4. โรงเรียนสมถวิลราชดำริ
5. โรงเรียนหอวัง

โรงเรียนชายประกอบด้วย

1. โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย
2. โรงเรียนยานนาเวศวิทยาคม
3. โรงเรียนเทพศิรินทร์
4. โรงเรียนวัดอินทราราม
5. โรงเรียนวัดสุทธิวราราม

<u>การสร้างแบบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา</u>

1. ศึกษา ค้นคว้า เอกสาร หนังสือ และงานวิจัยอื่น ๆ ทั้งของประเทศไทย และของต่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา และได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาแบบต่าง ๆ อย่างละเอียดจากผู้ที่ได้ทำการวิจัยไว้แล้ว อาทิเช่น การศึกษาทัศนคติความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชายในระดับ 6, 7 และ 8 ของแมคอาฟี (Mc-Afee)[1] แนวความคิดของเด็กนักเรียนระดับ 4, 5 และ 6 ที่มีต่อน้ำใจนักกีฬาของโบเยอร์ (Bovyer)[2] การสร้างมาตรวัดทัศนคติเรื่องน้ำใจนักกีฬาของ จอห์นสัน (Johnson)[3] ผลของการสอนน้ำใจนักกีฬาแก่นักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

---

[1] Robert A. Mc-Afee, "A Study of Sportsmanship Attitude of 6th, 7th, and 8th Grade Boys," p. 122.

[2] George Bovyer, "Children's Concept of Sportsmanship in the 4th, 5th and 6th Grades," pp. 282-287.

[3] Marion Lee Johnson, "Construction of Sportsmanship Attitude Scales," pp. 312-316.

ของแมสเซนเกล (Massengale)[1] การประเมินค่าน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาและไม่ใช่นักกีฬาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายของ สมิธ (Smith)[2] และลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬาของ ชนินทร์ชัย อินทิราภรณ์[3]

สำหรับการสร้างแบบวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาฉบับนี้ ผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจากการสร้างมาตรวัดทัศนคติเรื่องน้ำใจนักกีฬาของ จอห์นสัน (Johnson) และลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬาของ ชนินทร์ชัย อินทิราภรณ์ ภายใต้การแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. กำหนดขอบข่ายของเนื้อหาในการสร้างแบบวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา โดยยึดจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา

3. รวบรวมลักษณะของความมีน้ำใจนักกีฬาที่ค้นคว้าได้ มาสร้างแบบวัดโดยครอบคลุมเนื้อหาตามที่กำหนดไว้ ข้อความที่สร้างขึ้นมีทั้งหมด 45 ข้อ กำหนดคะแนนข้อคำตอบคะแนนในการวัด ได้กำหนดแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ของแบบวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาในคำถามแต่ละข้อประกอบด้วยคำตอบ 4 ข้อ โดยเรียงลำดับคะแนนตามลักษณะความสำคัญของคำตอบดังนี้

---

[1]John D. Massengale, "The Effects of Sportsmanship Instruction on Junior High School Boys," p. 165.

[2]Essic Dell Smith, "Sportsmanship Evaluation of Athletes and Non-Athletes in Junior and Senior High School," : 4028-A.

[3]ชนินทร์ชัย อินทิราภรณ์, "ลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬา," หน้า 86.

"4" สำหรับข้อที่ แสดงลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬามากที่สุด

"3" สำหรับข้อที่ แสดงลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬามาก

"2" สำหรับข้อที่ แสดงลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาน้อย

"1" สำหรับข้อที่ แสดงลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาน้อยที่สุด

4. ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหลังจากให้อาจารย์ที่ปรึกษาการวิจัยได้อ่านเพื่อตรวจแก้ไขถ้อยคำ สำนวนภาษา จึงนำไปให้นิสิตปริญญาโท ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 10 คน ทำการวิพากษ์วิจารณ์ (Criticized) และช่วยกำหนดคะแนนข้อคำตอบโดยเรียงลำดับลักษณะความสำคัญของน้ำใจนักกีฬา ซึ่งได้จากการวิจัยของ ชนินทร์ชัย อินทิราภรณ์

<u>การหาค่าความเที่ยงตรงและความเชื่อถือได้</u>

หาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา โดยคัดเลือกข้อความที่ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องจากการทดลองใช้ จำนวน 35 ข้อ นำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญ (กรุงเทพฯ) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 4 จำนวน 40 คน โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา และกลุ่มที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา กลุ่มละ 20 คน ให้ผู้เชี่ยวชาญ (Experts) คือ ครูประจำชั้นและครูพลศึกษา จำนวน 12 คน ในโรงเรียนเป็นผู้คัดเลือก จากการสังเกตอุปนิสัยและพฤติกรรมของนักเรียนในขณะเรียนและเล่น นำคะแนนของทั้ง 2 กลุ่ม มาหาค่าความเที่ยงตรงตามสภาพ (Concurrent Validity) โดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม

หาค่าความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา โดยนำแบบสอบถามจำนวน 35 ข้อ มาทำการทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มมีน้ำใจนักกีฬากลุ่มเดิม เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างทำการสอบซ้ำ (Test Retest) หลังจากที่ได้ทำการทดลองไปแล้วเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์ นำคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามทั้ง 2 ครั้ง หาค่าความเชื่อถือได้ของแบบวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์ตามระเบียบวิธีสถิติดังนี้

1. หาค่าความเชื่อถือได้ (Reliability) โดยคำนวณจากสูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และค่าความเที่ยงตรงตามสภาพ (Concurrent Validity) โดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อหาค่าความแตกต่างของกลุ่มที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา กับกลุ่มที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา

2. หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Diviation) ของคะแนน โดยแยกเป็นกลุ่มนักเรียนหญิง นักเรียนชาย และนักเรียนหญิงและชายรวม

3. หาเกณฑ์ปกติ (Norm) ของกลุ่มตัวอย่างประชากร โดยแปลงคะแนนดิบเป็นคะแนน "ที" ปกติ และสร้างเกณฑ์ปกติของกลุ่มนักเรียนหญิง กลุ่มนักเรียนชาย และกลุ่มนักเรียนหญิงและชายรวม